INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

Internaționalul Emmerich Jenei este oaspetele „Interviului săptămînii" nu pentru că a devenit antrenor secund al echipei naționale de tineret, ci pentru multe alte motive, printre care cel mai important este acela că de numele lui se leagă destule repere atunci cînd e vorba despre viața sportivă a fotbalistului, despre francheța în teren, despre sobrietate în general.

În aceste zile de start, prezența lui Jenei în această pagină are în primul rînd rostul clarificării unor probleme esențiale în legătură cu PREGĂTIREA FOTBALISTULUI **pentru sezonul care bate la ușă. Bineînțeles că o convorbire cu Jenei, un tînăr și talentat antrenor în plină ascensiune, nu se poate limita la o problemă tehnică. Iată de ce vom încerca să depășim sfera enunțată. Dar, să nu anticipăm, și să lăsăm conversația să curgă.**

— Spune-mi, te rog, „bătrîne" Jenei, ceva în legătură cu fondul pregătirii de iarnă a fotbalistului. Aș vrea să intru într-un vestiar imaginar, ca să ascult ce ai spune fotbaliștilor tineri și (poate) nu numai celor tineri...

— La capitolul pregătirii de iarnă, te rog să mă crezi, am anumite certitudini, care ar putea lăsa impresia că încerc să joc rolul predicatorului. Vreau să spun că această pregătire de iarnă și mai ales aceste prime trei săptămîni, cu care se încheie luna ianuarie, sînt hotărîtoare pentru fotbaliștii noștri, ca și pentru toți fotbaliștii care au condițiile climei noastre. Pregătirea de iarnă e atît de importantă, încît aș putea spune că ea reprezintă, de fapt, o sursă de energie pentru tot anul. La noi se spune că, datorită „specificului anotimpurilor", există și o a doua perioadă de pregătire — cea de vară. Eu cred, însă, că nu e chiar așa. Scurta perioadă de vacanță din vară nu poate repeta fondul pregătirii de iarnă. La reluarea lucrului în miez de vară, treburile stau altfel. Ideal ar fi ca în acea scurtă perioadă de vacanță estivală jucătorul să reia fotbalul de la nivelul „finalei Cupei" sau al ultimei zile de campionat (pentru cei care n-au ajuns în finală). Cu pregătirea de iarnă e, însă, cu totul altceva. Durata ei schimbă mult profilul. Iar primele trei săptămîni constituie marele obstacol de învins. Aș putea spune că un jucător poartă, de-a lungul întregului an, amprenta seriozității și devotamentului (nu exagerez de loc!) cu care s-a „jertfit" în aceste trei săptămîni, în lupta cu pantele înzăpezite, cu zgura înghețată, cu mingile medicinale, cu spalierele și cu multe, multe alte obstacole. Aș vrea să se rețină, însă, un lucru: această pregătire dură, în primele trei săptămîni, poate să fie egală cu zero dacă acumulările realizate în ianuarie nu se întrețin pînă în următorul... opt ianuarie.

— Vrei să spui că...

— Vreau să spun că, mai mult decît în orice altă perioadă a anului, săptămînile din ianuarie sînt în primul rînd **o problemă personală a jucătorului. Dacă în alte luni, și mai ales în perioadele competiționale de vîrf,** antrenorul este **dator să-și stimuleze din cînd în cînd elevii, în aceste trei săptămîni și — în general — de-a lungul întregii pregătiri de iarnă, fotbalistul trebuie să fie primul care să-i ceară antrenorului înăsprirea cu orice preț a lucrului.**

— Mie mi se pare limpede tot ceea ce spui. Aș vrea să-ți pun, acum, o întrebare mai delicată. Ai făcut parte din echipa națională, acum un deceniu?

— Da. Asta a fost cea mai mare bucurie a mea, ca fotbalist. Nu pot uita, de pildă, „11"-le: Voinescu — Zavoda II, Nunweiller III, Greavu — Jenei, Bone — Pîrcălab, Constantin, Dridea, Seredai, Tătaru.

— Îmi pare bine că l-ai reamintit. Pentru noi toți, el înseamnă o echipă puternică. Spune-mi, te rog, ce diferență este între echipa ta și națională de astăzi?

— Echipa mea, dacă-mi permiți expresia, nu a fost mai slabă decît cea de astăzi. Trebuie să admit că rezultatele echipei de astăzi sînt în general mai bune decît ale echipei mele, dar, te rog să mă crezi, nu am deloc conștiința unei culpabilități față de ceea ce am făcut noi. Marele succes al echipei de astăzi este acela că a jucat mai mult și cu adversari diferiți. **Noi am jucat, în general, într-un cerc restrins, în care toate echipele erau avide de victorie. „Tricolorii" de astăzi s-au bucurat de o mai mare variație, înfruntînd deseori echipe care au tratat jocul** din toate punctele de vedere. **Dacă vrei, între echipa anilor mei și cea de astăzi există o comparație foarte semnificativă. Pe vremea mea, exista un Apolzan, adică un artist incomparabil, unul dintre cei mai mari jucători pe care i-am văzut, care abia a reușit să adune 22 de** selecții într-o viață de om. **Într-o altă perioadă, cea apropiată zilelor de astăzi, Dan Coe a atins, fără probleme, 40 de selecții în echipa națională.** Cu asta cred că am spus totul.

– Aș vrea să-ți pun o nouă întrebare de specialitate. Aș vrea să știu dacă există (sau nu) o promovare logică a fotbaliștilor noștri, de la o treaptă de vîrstă la alta?

— Am să încep cu un răspuns de... strictă specialitate. Cu ani în urmă, exista un gol între juniori și echipa I. Astăzi, acest gol este bine suplinit de campionatul echipelor de tineret-rezerve. **Știu că există voci care aduc obiecțiuni acestui campionat, mai ales în planul cheltuielilor materiale, dar ele mi se par neîntemeiate. Poate că s-ar putea aduce unele ameliorări de ordin organizatoric, ca de pildă împărțirea campionatului în zone, pentru limitarea cheltuielilor, dar asta este o chestiune care nu schimbă principiile. Aș vrea să spun că acest campionat de tineret ar putea fi și mai eficace dacă s-ar rezolva (într-un fel) problema terenurilor. În general, mai ales în perioada terenurilor grele, echipele de tineret sînt expediate undeva în afara orașului, fiind condamnate să joace pe suprafețe care nu contribuie nici pe departe la îmbunătățirea tehnicii de joc.**

— Ce părere ai despre ordinea „primilor cinci" în clasamentul celor mai buni fotbaliști ai anului?

— Mie mi-e foarte greu să supervizez acest clasament. Totul este atît de relativ... Deseori ești în situația de a nu putea vedea un jucător decît în cel mult două meciuri într-un an. Mă bucură **însă faptul că pe locul întîi se** află Dinu. El este unul din puținii noștri jucători care vrea să joace întotdeauna bine. **În privința lui** Boc, cred că ar putea ajunge un stoper de mare clasă internațională dacă ar încerca să joace ceva mai puțin spectaculos. **În ceea ce-l privește pe Dobrin, trebuie să mărturisesc că îmi place foarte mult să-l văd jucînd. Asta nu mă împiedică să spun, însă, că acest formidabil talent irosește o bună parte din potențialul său de jucător în folosul publicului și în defavoarea echipei. Poziția lui Adamache mă bucură de asemenea.** Am un sentiment de optimism ori de cîte ori asist la victoria sobrietății, **Consider că Adamache a realizat o performanță strălucită, cîștigînd — fie chiar și temporar, poate — duelul cu un portar atît de talentat cum este Răducanu. În sfîrșit, Dumitru este feblețea mea. Îl iubesc pentru nenumărate motive. Aș putea spune oricînd că Dumitru este unul dintre cei mai buni produși ai fotbalului nostru. Mi-e teamă de un singur lucru: în ultimul timp el este tot mai mult înaintaș și din ce în ce mai puțin fundaș. Cred că un mijlocaș care manifestă o preferință pentru una dintre cele două obligații ale sale nu se află pe drumul cel bun.**

— Ce părere ai despre actualul stadiu general al fotbalului nostru?

— N-aș vrea să folosesc cuvinte prea categorice: e atît de nepotrivit să faci treaba asta în fotbal. Aș vrea să spun, însă, că nu prea știm să jucăm decît atunci cînd avem mingea la picior. **O mare echipă, un mare fotbalist, trebuie să știe două lucruri: să se lipească de adversari și să se... dezlipească de adversari. La primul punct nu avem întotdeauna tenacitatea necesară. La punctul doi, nu avem, întotdeauna, pregătirea necesară. La acest punct doi, Dumitrache mi se pare un fotbalist comparabil cu oricare alt jucător din lume. Din păcate, această admirabilă calitate se irosește în fața ochilor noștri. Gîndește-te, apoi, cu cît ar crește potențialul ofensiv al echipei noastre naționale dacă Dobrin ar lucra puțin mai mult pentru a se putea „dezlipi" mai ușor de adversar!**

EMMERICH JENEI „LUNA IANUARIE — O SURSĂ DE ENERGIE PENTRU ÎNTREG ANUL"

• IARNA ESTE O PROBLEMĂ PERSONALĂ A FOTBALULUI • DE LA APOLZAN LA DAN COE • MĂ BUCUR CĂ PE LOCUL ÎNTÎI SE AFLĂ DINU • AM O STARE DE OPTIMISM ORI DE CÎTE ORI ASIST LA VICTORIA SOBRIETĂȚII • UNDE ESTE TAINA LUI NETZER?

— Am auzit că te numeri printre antrenorii care vor pleca curînd într-un schimb de experiență în R. F. a Germaniei.

— Da. Sper să plec la mijlocul săptămînii, împreună cu Hașoti și cu Ștefan Coidum. Sper să avem prilejul să învățăm ceva. Ar fi fost mai bine, poate, ca acest schimb de experiență să fi avut loc în perioada lor pregătitoare, unde cred că se pun bazele impresionantei pregătiri fizice a fotbaliștilor vest-germani. Și așa, însă, sper să nu mă limitez la antrenamentele curente ale echipelor, chiar dacă ele se numesc Bayern München sau Borussia Moenchengladbach. Vreau să „înregistrez" toată filiera. Vreau să văd cum începe lucrul, mai ales cu copiii. Am convingerea că piticii noștri nu sînt cu nimic mai puțin talentați decît ai lor. Mor de curiozitate să știu unde reușesc piticii vest-germani să primească un schwung care să-i propulseze. Să fie oare o chestiune de ordin organizatoric? Să fie o chestiune de ordin tehnic? Să fie altceva la mijloc? Toate acestea sînt întrebări la care aș vrea să am măcar un început de răspuns. Am convingerea că noi avem la dispoziție o materie primă deseori superioară fotbalului care dă un Beckenbauer sau un Gerd Müller. Unde să fie taina celor două metamorfoze? Cu aceste gînduri plec în țara lui Netzer, hotărît să învăț 20 de ore din 24...

Ioan CHIRILĂ

CU CITITORII ● DIALOG ● CU CITITORII

● UN BĂNĂȚEAN DIN... BACĂU, RAPIDIST: Paul Neagu ne expediază din Bacău o scrisoare de vreo cinci file în care ni se destăinuie că s-a născut la Timișoara, că a fost coleg de școală cu Ritter și Ciopraga, că are 50 de ani — mulți înainte! — fiind, în tinerețe, un bun voleibalist. Și mai aflăm din primele rînduri ale scrisorii că este... rapidist convins. În continuare, pune în discuție două probleme de interes general. Prima: **„Tot Răducanu rămîne cel mai bun portar al nostru. Așa cum este el, cu gafele pe care le face. La cea din meciul cu Cehoslovacia, golul lui Capcovic, era să-mi mănînce pălăria de necaz. Dar, repet, Răducanu va fi întotdeauna mai util echipei naționale decît oricare alt portar din România".** A doua problemă pe care o ridică cititorul nostru din Bacău se referă la arbitrii de fotbal. **„Aceștia știu doar un singur lucru: să fluiere o infracțiune. Cîți dintre cavalerii fluierului cunosc însă arta de a preveni o abatere ca aceea a lui Dumitrache, din meciul cu Farul? Puțini, foarte puțini caută și reușesc să reprime din fașă jocul dur, să curme vînătoarea de picioare a adversarilor mai dotați. Federația de fotbal ar trebui să facă tot posibilul pentru a alcătui, școlariza și promova un lot de arbitri tineri, curajoși, înzestrați cu toate cunoștințele despre evoluția fotbalului modern. Nu prea există preocupări în această privință, lăsîndu-se totul cam la voia întîmplării...".**

● IDOLII LUI, APĂRĂTORII PETROLULUI. „Îmi place foarte mult fotbalul — afirmă Marcel Lupea, elev la Școala nr. 2 din Urziceni. **De altfel, joc fundaș în echipa școlii noastre, post pe care încerc să mă perfecționez, să aflu cît mai multe din secretele lui. Am și cîțiva jucători — apărătorii Petrolului — pe care-i urmăresc ori de cîte ori mi se oferă prilejul, pentru a învăța cîte ceva de la ei și despre care aș dori mult de tot să-mi dați cîteva informații...".**

— Cu plăcere, dragă Marcel. Și să-i luăm pe rînd. Nae Ionescu este tîrgoviștean, are 24 ani și este internațional A. Fundaș lateral ofensiv, cu șut extrem de puternic și o rezistență ieșită din comun. Tudorie, ploieștean de origine, a jucat, pînă în vara anului trecut, la Politehnica Galați, unde a făcut facultatea. A debutat, în Divizia A, chiar în toamna lui '72, remarcîndu-se prin detentă și plasament. Ciupitu — bucureștean de origine — a fost, pînă recent, atacant. O inspirație fericită a lui Oană l-a adus în compartimentul defensiv al Petrolului, unde are toate șansele să devină titular de nădejde. Gruber a învățat fotbalul la „U" Cluj. Mic de statură, compensează această deficiență prin viteză de reacție și abilitate. Cei patru joacă împreună din acest campionat și, surprinzător, după 15 etape, au reușit să protejeze excelent poarta lui Mihai Ionescu, în care adversarii n-au marcat decît 11 goluri, apărarea Petrolului fiind, alături, de cea a Rapidului și aceea a Steagului roșu, una dintre cele mai bune ale campionatului.

„Spuneți-mi, cum aș putea să corespondez cu N. Ionescu, Tudorie, Gruber?"

— Scriindu-le pe adresa Petrolului: str. Stadionului nr. 26, Ploiești.

● DIN SPIRIT DE FRONDĂ. Nicu Savin din Moinești este — și veți vedea de ce, stimați cititori — un nemulțumit care ignoră orice evidență și contrazice fără a-și argumenta în vreun fel afirmațiile. Numai așa, din spirit de frondă, sau, mai pe românește spus, ca să se afle în treabă. **„În sfîrșit, exclamă susnumitul, ați reușit să-i scoateți pe Dinu cel mai bun fotbalist al anului, cînd în țara asta există atîția alții mai merituoși...".**

— Nu redacția a conferit lui Dinu titlul de cel mai bun fotbalist al anului, stimate tovarășe... nesatisfăcut. Au făcut-o: cei 16 antrenori ai echipelor divizionare A care cunosc ceva mai mult fotbal decît domnia voastră; 14 000 de cititori din voturile cărora a ieșit cîștigător la mare distanță față de al doilea; 61 de comentatori sportivi care l-au văzut jucînd de mai multe ori decît dv.; calificativele pe care le-a obținut acest jucător atît în campionat, cît și la echipa națională. E clar?

● MAI MULȚI VINOVAȚI. „Trecînd peste faptul că, la ora actuală există cîțiva jucători foarte buni care ar trebui neapărat încercați în echipa națională (Olteanu, Sameș, Mulțescu) — ne scrie Gheorghe Cămui, din Motru — **eu unul consider că nu antrenorul național este principalul vinovat că jucătorii trimiși în teren nu dau randamentul corespunzător...".**

— Dar cine? De obicei în capul lui se sparg toate... oalele!

„Vinovați sînt, înainte de toate, antrenorii de la cluburi că, de exemplu, Dumitru, Sătmăreanu și Dumitrache nu sînt în formă atunci cînd trebuie să apere culorile echipei naționale. Și vinovați sînt chiar respectivii jucători, care nu se străduiesc, nu se îngrijesc să-și mențină cît mai mult forma maximă, printr-o pregătire continuă și o viață sportivă exemplară. Orice altă afirmație e pură speculație...".

● PE SCURT. IOAN ROTH (Sighișoara): Am transmis felicitările dumneavoastră și urările pentru noul an echipei Rapid București; ANGELICA CHIUHIU (Galați): Vreți să vă... căsătoriți cu Dumitrache? Dar pe el l-ați întrebat?; ILIE OPREA (Ploiești): Revista și-a expus clar punctul de vedere în legătură cu arbitrajul lui A. Bentu la meciul Steaua — Petrolul, considerîndu-l ca necorespunzător. MARIN BUCUREI (Provița de Sus, Prahova): Nu avem adresele de acasă ale jucătorilor; GHEORGHE ȘUTA (Satu Mare): N-am găsit lucruri noi și interesante în scrisoarea dv., care să poată fi publicate; VASILE MARCEL (Izvorul Ilfov): Nu avem fotografiile pe care ni le solicitați; LUCIA CIUCIULEA (Codlea, Brașov): Răducanu are 27 de ani, 1,90 m înălțime și 92 kg. Este bucureștean, căsătorit și are un copil.